

O b a n i ž š i e s ú d y žalobu zamietly.

N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť žalobkyne zamietol. Z d ô v o d o v:

Mylné sú právne vývody dovolacej žiadosti, podľa ktorých v tomto spore je rozhodujúca držba vkladnej knižky, tak že žalobkyňa mala byť pokladaná voči žalovaným za vlastníčku vkladnej knižky už na tom základe, že ona bola v jej držbe. Je síce pravda, že peňažný ústav, vkladnú knižku vystavivší, bol oprávnený žalobkyni vklad vyplatiť na tom základe, že ona vkladnú knižku preukázala, a nebol povinný skúmať jej oprávnenosť k tomu resp. jej vlastnícke právo. To však nijak nemá vlivu na posudzovanie otázky vlastníckeho práva vkladnej knižky medzi žalobkyňou a jej manželom resp. dedičmi tohoto; tu nerozhoduje držba vkladnej knižky, ale vlastnícke právo, ktoré treba posudzovať podľa toho, komu patrily peniaze na vkladnú knižku uložené.

Sú síce správne právne vývody dovolacej žiadosti, že nie je rozhodujúce, na čie meno bola vystavená vkladná knižka a že žalobný nárok môže obstať, hoci vkladná knižka neznela na meno žalobkyne, ale na meno jej manžela-zostaviteľa; odvolací súd však, jako z dôvodov jeho rozsudku vysvitá, nie na tomto základe zamietol žalobu, ale na tom základe, že hodnota, ktorá je na vkladnej knižke ešte i teraz uložená, patrí zostaviteľovi, resp. jeho dedičom.

Z týchto dôvodov je dovolacia žiadosť neodôvodnená a bola zamietnutá.

Čís. 14691.

Právny zástupca poistníka nemôže od tohoto požadovať útraty sporu, ak vedel, že ho v smysle poisťovacích podmienok (podľa ktorých útraty sporu, vedeného z popudu poistiteľa na jeho príkaz, znáša sám poistiteľ) menoval poistiteľ zástupcom poistníka a že poistník podpísal plnú moc z príkazu poistiteľa.*)

(Rozh. z 12. XI. 1935, Rv III 1025/34.)

Žalobník, advokát, zastupoval žalovanú v spore o náhradu škody z podnikového úrazu, započatom proti nej jej zamestnancom Jurajom K. Žalovaná bola poistená u poisťovne R. proti povinnému ručeniu (zodpovednostné poistenie) a v smysle poisťovacích podmienok útraty sporu, vedeného z popudu alebo na príkaz poisťovne, mala znášať poisťovna. Žalobu, ktorou sa domáhal žalobník na žalovanej zaplataenia útrat právneho zastupovania žalovanej v onom spore, všetky tri súd y zamietly. N a j v y š š í s ú d z týchto d ô v o d o v:

Odvolacím súdom prevzaté zistenie súdu prvej stolice, že spor o náhradu škody medzi žalovanou a Jurajom K. bol vedený na podnet poisťovne a že žalovaná prijala právneho zástupcu, jej od poisťovne označeného, a jemu plnomocenstvo podpísala, nebolo v dovolacej žiadosti napadnuté. Zistenie odvolacieho súdu, že žalobník mal vedomosť o obsa-

*) Srovnaj: Sb. n. s. 12200.

hu, najmä o ustanovení bodu 4 čl. 2 všeobecných poisťovacích podmienok, podľa ktorých poisťovňa znáša útraty sporu, vedeného z jej popudu alebo na jej poukaz, vyvedené z nespornej okolnosti, že žalobník v iných právnych veciach proti žalovanej vedených, predkladal útratové účty poisťovni, ktorá mu tieto platila, nie je mylné ani v rozpore so spismi, a preto dovolacia žiadosť, pokiaľ napáda tento záver odvolacieho súdu, je neopodstatnená. Okolnosť, či bol žalobníkovi pri prevzatí zastupovania sdelený obsah všeobecných poisťovacích podmienok, nie je rozhodujúca pre posúdenie otázky, či žalobník obsah podmienok poznal.

Podľa skutkového stavu odvolacím súdom zisteného bol tedy žalobník určený za zástupcu žalovanej poisťovne v smysle všeobecných poisťovacích podmienok, ktoré boli žalobníkovi známe a tedy aj pre neho záväzné. Nemá preto žalobník nárok proti žalovanej na útraty sporu, a to ani na útraty podľa bodu 5. čl. 2. všeobecných poisťovacích podmienok, lebo útraty vzniklé z konania žalobníka na základe plnomocenstva, ktoré dala poisťovňa žalobnej podpísať pre žalobníka, je povinná poisťovňa platiť podľa čl. 2. bodu 4. všeobecných poisťovacích podmienok, ako to bolo v rozhodnutí Sb. n. s. č. 12.200 vypovedané a odôvodnené.

Čís. 14692.

Ani zamestnávateľ, ani zamestnanec nemôžu byť prinútení — tedy ani rozsudkom zaviazaní — na to, aby v služebnom pomere proti svojej vôli pokračovali, ale v prípade, že smluvný služebný pomer jeden z nich bezprávne zruší, môže byť zaviazaný nahradiť druhému smluvníkovi škodu z toho vzniklú.

(Rozh. z 12. XI. 1935, Rv IV 531/35.)

Z d ô v o d o v rozhodnutia N a j v y š š i e h o s ú d u:

Podľa žaloby domáha sa žalobník, aby »výpoveď, daná žalovanou stranou, vyhlásená bola za neplatnú« a aby žalovaná strana bola zviazaná: »trpeť žalobníka aj na ďalej vo službe«. Žaloba tohoto znenia nebola ani v ďalšom pokračovaní modifikovaná.

Ani zamestnávateľ ani zamestnanec nemôžu byť prinútení — a ani rozsudkom zaviazaní — na to, aby v služebnom pomere proti svojej vôli pokračovali, ale v prípade, že smluvný služebný pomer jeden z nich bezprávne zruší, môže byť zaviazaný nahradiť druhému smluvníkovi škodu z toho vzniklú.

Podľa tejto zásady by rozsudok, vynesенý podľa tejto žalobnej žiadosti, nebol vykonateľný, lebo neobsahuje žiadosť, že — v prípade, že by zamestnávateľ v smluvnom služebnom pomere zotrvať nechcel — aké nároky vznáša proti nemu žalobník.

Žaloba v citovanom znení je žalobou určovacou podľa § 130 Osp., ktorá však vo forme hore uvedenej nie je prípustná, keď sa strana môže domáhať plnenia.

Žaloba je tedy pochybená a už z toho dôvodu mala byť zamietnutá.